

Šťastný princ

Oscar Wilde

Bartoška 2007

Ouarda Amiour,
Filip Bareš, Denisa Barešová,
Natálie Barešová, Eliáš Bauer,
Luisa Bělohlávková, Lenka Brabcová,
Markéta Brabcová, Klára Brožová,
Lucie Brožová, Alice Budová,
Valerie Čížková,
Dominika Demartini,
Jan-Jodok Dostál,
Adéla Dostálková, Stanislav Dvořák,
Daniel Eibich, Anežka Faifrová, Matyáš Fára, Ida Fárová,
Ivo Fibiger, Jan Fischer, Rosalind Fleischerová, Vojtěch Hanyš,
Amálie Hilgertová, Daniela Hirshová, Ivan Hlas, Jáchym Holas,
Karolína Holasová, Lucie Holubcová, Ondřej Holubec, Michal Hošek,
Martina Hošková, Elizabeth Hrubešová, Václav Hubrt, Maximilian Pablo Huffsteter,
Kryštof Humeník, Robert Chalupecký, Kristýna Chalupná, Jan Chudomel,
David Janáček, Marek Jeník, Miroslav Jeník, Michaela Kašparová, Leila Knight,
Chilla Knight, Dominika Knoblochová, Anna Knollová, Josefína Knollová,
Marta Kocmidová, Františka Koptová, Jana Koptová, Filip Korn, Kristína Kornová,
Barbora Kovářová, Lucie Krausová, Martin Kubíček, Lucie Kubíčová, Martin Kůrka,
Anna Kůrková, Roman Kyrych, Alex Lízler, Robert Lízler, Rebeka Lízlerová,
Ondřej Lukáš, Nikola Madunická, Nikola Málková, Richard Medek,
Magdaléna Medková, Kristýna Mejstříková, Marianna Mesteková, Anna Moravcová,
František Němec, Daniel Bobr Novotný, Barbora Obračajová, Lulu Pardubová,
Tadeáš Patlejčík, Jan Pecháček, Ondřej Pešice, Barbora Pohlová,
Martin Pojezný, Marek Pojezný, Šimon Pouba, Matěj Racek,
Daniela Rappensbergerová, Karl-Albert Rüster, Kristýna-Anna Rüster,
David Řeřicha, Jakub Semrád, Sebastian Semrád, Samuel Slavík,
Ráčel Smékalová, Karolína Součková, Tomáš Strnad,
Václav Strnad, David Strnad, Matyáš Suja, Tomáš Suja,
Julie Šebková, Adéla Šnajdrová, Viktorie Šnajdrová,
Matěj Šram, Šimon Štrba, Nora Štrbová,
Anna-Marie Šúchová, Karla-Marie Šúchová,
Tobiáš Tatíček, Lukáš Teplý, František Trojan,
Josef Trojan, Ujanga Undra, Benjamin Valenta,
Olivie Valentová, Dajana Vavreková,
Matyáš Viktora, Marie Vinšová,
Kristýna Vladýková,
Marie Vránová,
Patricia Weinrichová,
Adéla Záhorová,
Štěpánka Záhorová,
Jaroslav Zikmund

**Děti ve věku od 6 do 18 let si vylosovaly věty
bez kontextu a znalosti celého textu,
krásné pohádky Oscara Wilde,**

obsah věty pak během jednoho dne ztvárnili podle své fantazie.

**Tato fantazijní hra se spojila s nádherným textem,
fotografie byly vloženy do pohádky na místa, kam patří.
Přátelé našeho tábora pak vytiskli tuto knížečku,
kterou jsme oslavili to nejpodstatnější v lidském životě -
fantazii, krásu, cit, lásku i smrt ...**

foto: Hošek & Semrád S.

**Vysoko nad městem na vznosném podstavci stála
socha Šťastného prince.**

foto: Knollová J. & Vladýková

**Celičký byl pokryt tenkými zlatými plátky,
z očí mu hleděly zářivé safíry**

foto: Koplová F. & Baresová N.

a ohromný rudý rubín planul v rukojeti jeho meče.

foto: Bauer & Elbich

Byl také náležitě obdivován:

Je krásný jako korouhvíčka,
pravil jeden z městských radních, který

foto: Čveračková

chtěl získat uznání pro vytříbený umělecký vkus,
snad jen trochu neužitečný, dodal,
aby ho ostatní nepokládali za nepraktického, neboť

foto: Sucháč

takovým rozhodně nebyl.

Proč nemůžeš být jako Šťastný princ ?
ptala se rozumná matka maličkého chlapce,
který plakal pro měsíc. Šťastného prince
ani ve snu nenapadne pro něco plakat. Jsem rád, že

foto: Bareš & Lízler R.

**alespoň někdo je v tomto světě dokonale šťastný,
mumlá zklamaný muž při pohledu na nádhernou sochu.**

Vypadá jako anděl, pravily děti z Útulku
procházející okolo něj po cestě z chrámu v křiklavých
šarlatových pláštících a bělostných zástěrkách.

Jak to víte ? tázal se učitel matematiky,
nikdy jste přece žádného neviděly.

Ó ! i viděly, ve snech, odvětily děti, a učitel matematiky
se zamračil a vypadal velmi přísně, neboť

foto: Knoblauchová

sny dětem zásadně neschvaloval.

foto: Bělohlávková & Růstová & Fleischerová

Jedné noci prolétla městem Vlaškovka.

foto: Zahorová Š. & Knight Ch.

**Její přátelé odletěli již před šesti měsíci do Egypta,
ale ona se zdržela, protože**

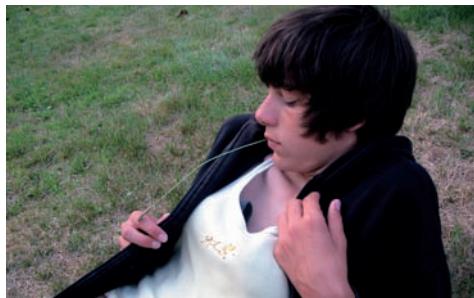

foto: Štrba & Strnada D.

se zamilovala do překrásného rákosového stébla.

foto: Součková & Holubcová

**Potkala ho na začátku jara, když letěla dolů po řece
a sledovala velikou žlutou můru,
a tolik ji upoutal jeho štíhlý pas,
že se zastavila a pustila se s ním do řeči.**

foto: Hladíková & Vomáčková

Smím Vás milovat ?
ptala se Vlašťovka, která ráda mluvila k věci,

foto: Šujá T. & Ruster

a rákos se jí hluboce uklonil.

foto: Zikmund & Huffmeyer

A tak létala okolo něho,
křídly se dotýkala hladiny a vytvářela stříbřité vlnky.
To byly jejich námluvy, a trvaly celé léto.
Směšný svazek, cvrlikaly ostatní vlašťovky,

foto: Kubíčová & Moravcová

nemá žádné peníze, ale zato mnoho příbuzných.

A vskutku, řeka byla plná rákosových stébel.

Pak, s přicházejícím podzimem, všechny odlétly.

Když byly pryč, Vlašťovku přepadl pocit osamění
a její miláček ji začínal mrzet.

Není zábavný, řekla, a bojím se, že je do větru,
neboť s ním bez ustání koketuje.

A skutečně, kdykoli zavál vítr,

foto: Hrušková & Chalupecký

rákosové stéblo provádělo ta nejvybranější pukrlata.

Rozumím,

foto: Poučka & Tatiček

je svázán s domovem,
pokračovala, ale já miluji cestování,

a můj manžel by ho proto měl milovat také.
Odletíte se mnou ? zeptala se nakonec,
ale rákos potřásl hlavou, tolík byl svázán s domovem.
Jen jste si se mnou zahrával, křikla,

foto: Němec & Holubec

letím k pyramidám.
Sbohem ! a odletěla pryč.
Letěla celý den a s nocí přibyla do města.
Kdepak se jen uložím na noc ? řekla si.
Doufám, že se město již připravilo na zimu.
Pak spatřila sochu na vysokém podstavci.
Přespím zde, křikla,

je to krásné místo se spoustou čerstvého vzduchu.

A snesla se právě mezi boty Šťastného prince.
Mám zlatou ložnici, libovala si, když se rozhlížela okolo
a hotovila se ke spaní. Ale jak ukládala hlavu pod křídlo,
dopadla na ni obrovská kapka vody.
Jak zvláštní ! zvolala, na nebi není jediný mráček,
hvězdy jsou jasné a září, a najednou déšť.

foto: Budová & Hojšková

Podnebí na severu Evropy je vskutku otřesné.
Rákosové stéblo mělo rádo déšť,
ale to bylo pouhé jeho sobectví.
Další kapka dopadla.

foto: Šuchová K.M. & Vavreková

K čemu socha, když neochrání před deštěm ?
řekla, musím najít nějakou pořádnou stříšku od komína,
a rozhodla se odletět pryč.
Než však roztahla křídla, udeřila třetí kapka.
Vzhlédla a uviděla ... Ó, co to jen uviděla ?
Oči Šťastného prince byly plné slz

foto: Amiourová & Rappensbergerová

a slzy stékaly i po jeho zlatých lících.
V měsíčním světle byla jeho tvář tak krásná,
že se Vlaštovičky zmocnilo dojetí. Kdo jsi ? řekla.
Jsem Šťastný princ.
Tak proč pláčeš ? zeptala se Vlaštovka, úplně's mě promočil.

foto: Pohlová & Kočmářová

Když jsem ještě žil, měl jsem lidské srdce,

odvětila socha, a nevěděl jsem, co jsou slzy,
protože jsem žil v paláci Sans-Souci,
v paláci bezstarostných, kam lítost nemá přístup.
Přes den jsem si se svými společníky hrál v zahradě
a večer jsem vévodil tanci ve Velikém sále.
Zahrada byla obehnána vysokou zdí, já se však nikdy neptal,
co je za ní. Vše kolem mne bylo tak krásné !
Dvořané mi říkali Šťastný princ,
a šťastný jsem skutečně byl,
jestliže radost znamená štěstí.
Tak jsem žil a tak jsem také zemrel.

foto: Jeník Mi. & Medková

A teď, když jsem mrtev, postavili mne dost vysoko,
abych spatřil všechnu škaredost a bídu mého města,
a přestože mám srdce z olova, nemohu se ubránit pláče.
Což on není celý ze zlata ? podivila se Vlaštovka.
Byla však příliš zdvořilá,
aby takovéto osobní poznámky pronášela nahlas.
Daleko, pokračovala socha hlubokým melodickým hlasem,

foto: Undra & Jeník Ma.

daleko v zapadlé uličce stojí chudý domek.

foto: Knight L. & Málková

**Jedno z oken je otevřené,
a skrz něj vidím ženu sedící u stolu.**

foto: Vrátnová & Vinšová

**Má hubenou a unavenou tvář a drsné červené ruce,
celé ubodané od jehel, je totiž švadlenou.
Vyšívá květy mučenek na saténový plášť
královniny nejmilejší dvorní dámy,
který si má obléci na Velký bál.**

foto: Kopfová J. & Pojezny Martin

**V postýlce v koutě leží nemocný hošík.
Vlaštovko, Vlaštovičko, doneseš mu rubín,
který září v rukojeti mého meče ?**

foto: Kurková & Šnajdrová V.

Nohy mám připoutány k podstavci a nemohu se hýbat.

Čekají mne v Egyptě, řekla Vlaštovka,
mí přátelé poletují nahoru a dolů po řece Nil

foto: Pardubová & Šnajdrová A.

a rozprávějí s obřími lotosovými květy.

foto: Řeřicha & Fischer

**Zakrátko složí hlavu v hrobce Velikého krále.
On je tam také, leží ve zdobené rakvi.**

foto: Racek & Trojan F. & Trojan P.

**Je zabalen do bílého plátna
a nabalzamován aromatickými látkami.
Kolem krku má bledě zelený nefritový náhrdelník
a jeho ruce se podobají povadlým listům.**

Vlaštovko, Vlaštovičko, řekl princ, nezůstaneš se mnou jedinou noc a nebudeš mým poslem ? Ten klouček má velikou žízeň a jeho matka je tolik smutná ! Myslím, že kluky nemám ráda, odpověděla Vlaštovka. Minulé léto, když jsem byla u řeky, byli tam i dva uličníci, mlynářovi synové, a bez ustání po mně házeli kamení. Nikdy mne nezasáhli, pochopitelně, na to létáme my vlaštovky příliš dobře a já krom toho pocházím z rodiny proslulé svou mrštností, přesto to ale byla známka neúcty.

Ale Šťastný princ vypadal tak smutně, že se ho Vlaštovce zjelelo. Je tu velmi chladno, řekla, ale jednu noc s tebou zůstanu a budu tvým poslem.

Děkuji ti, Vlaštovičko, řekl princ.

A Vlaštovka odloupla obrovský rubín z princova meče, vzala ho do zobáčku a odletěla nad střechy města.

Minula věž katedrály, kde byli vytesaní bílí mramoroví andělé.

Minula palác a zaslechla tóny taneční hudby.

foto: Holas & Semrád J.

Krásná dívka vyšla se svým miláčkem na balkón.

Jak zázračné jsou hvězdy, a jak zázračná je moc lásky !
Doufám, že mé šaty budou hotovy včas na Státní ples,
odvětila, objednala jsem si výšivku muženek, ale

foto: Barák & Pojezný Marek

švadleny jsou dnes tolík líné.

Míjela řeku a uviděla lucerny zavěšené na stěžních.
Prolétla ghettem a zahlédla staré židy, handrkující se
mezi sebou a vážící peníze na měděných vahách.
Pak přiletěla do chudého domku a nahledla dovnitř.
Chlapec se horečnatě zmítal na lůžku a matka usnula,
tak byla unavená. Vklouzla dovnitř a položila velký rubín
na stůl vedle ženina náprstku.
Pak zlehka oblétla postýlku a křídly osvěžila chlapcovo čílko.

foto: Šváb & Martina H.

Jaký příjemný chlad !

pravil chlapec, určitě se uzdravují,
a upadl do sladké dřímoty.

Vlaštovka pak letěla zpět ke Šťastnému princi
a vypověděla mu, co se přihodilo.

Je to zvláštní, poznamenala, ale hřeje mne u srdce,
třebaže téměř mrzne.

To proto, že jsi vykonala dobrý skutek, řekl princ.
Vlaštovička se zamyslela a hned nato usnula.

foto: Štěpán & Šírbová

**Přemýšlení pro ni bylo vždy velmi únavné.
Jakmile se rozbresklo,**

foto: Štěpán T. & Dvořák

slétla k řece, aby se umyla.

Jaký pozoruhodný úkaz, podivil se profesor ornitologie,
který právě přecházel most.

Vlaštovka, a v zimě ?

A napsal o tom sáhodlouhý článek do místních novin.
Přestože byl plný slov, kterým nerozuměli, všichni z něho citovali.
Dnes letím do Egypta, řekla Vlaštovka, a byla z té vyhlídky
ve výborné náladě. Navštívila všechny veřejné památníky
a dlouho seděla na vrcholku kostelní vížky.

foto: Bandy & Vrana

Jaká to zvláštní cizinka, štěbetali si vrabci mezi sebou,

kamkoli se vrtla, a to ji blažilo.
Když měsíc narostl, zalétla zpět k Šťastnému princi.
Nechceš poslat nějaký vzkaz do Egypta ? křikla, právě vyrážím.
Vlaštovko, Vlaštovičko, zvolal Šťastný princ,
nezůstaneš se mnou ještě jednu noc ?
Čekají mne v Egyptě, odpověděla Vlaštovka.
Zítra mí přátelé poletí k Druhému vodopádu.

Foto: Komorná & Obráčajová & Krausová

Vodní koník si tam lebedí
mezi orobincem a na obrovském granátovém trůně sedí bůh Memnon.

Foto: Hlas & Pecháček

Celou noc sleduje hvězdy,
a jakmile vyjde Jitřenka, vyrazí radostný výkřik a pak se zas utíší.
O půlnoci schází žlutí lvi pít k říčnímu břehu.

Oči mají jako beryly a jejich řev přehluší i řev vodopádu.
Vlaštovko, Vlaštovičko, řekl princ, daleko na konci města vidím
mladíka v podkrovní místnůstce.

Sklání se nad stolem pokrytým papíry a ve sklínce
vedle něj je trs uschlých fialek. Má hnědé kučeravé vlasy,
rty rudé jako granátová jablíčka a velké zasněné oči.

Rád by dopsal hru pro ředitely divadla,
ale je mu příliš zima, a proto už nemůže dál psát.
V krbu vyhasl oheň a mladík omdlívá hlady.

Počkám ještě jednu noc, řekla Vlašovka,
která měla skutečně dobré srdce,
mám mu donést další rubín ?
Běda ! nemám již další rubín, řekl princ, zbyly mi jen oči.
Jsou vyrobeny ze vzácných safírů, dovezených před tisíci lety z Indie.
Vyloupni jeden a dones mu jej.
Prodá ho klenotníkovi, nakoupí dřevo na topení a dopíše hru.
Milý princi, řekla Vlašovka, nemohu to udělat, a začala plakat.
Vlašovko, Vlašovičko, pravil princ, učiň, co ti nařizuju.
Vlašovička tedy

foto: Dosíčí & Hubrt

vyloupla jedno oko
a odlétla do studentova pokojíku.
Bylo snadné dostat se dovnitř, protože střecha byla děravá.
Vlétna do místnosti. Mladík seděl s hlavou zabořenou v dlaních,
a tak ani nezaslechl šelest ptačích křídel.
Když pak vzhlédl, nalezl nádherný safír
ležet mezi uschlými fialkami.
Začínají mne oceňovat, zvolal, to je od nějakého opravdového ctitele.
Teď mohu dokončit hru, a

foto: Sujá M. & Kůrka

vypadal velmi šťastně.
Příštího rána zalétla Vlašovka do přístavu.

Usedla na stožár velikánské veslice a sledovala námořníky
vlekoucí velké truhlice za provaz z podpalubí.

Hej rup ! vykřikli pokaždé, když se truhla objevila. Letím do Egypta !
volala Vlašťovka, ale nikoho to nezajímalo, a tak se s narůstajícím měsícem
navrátila zpět ke Šťastnému princovi. Letím ti popřát sbohem, křikla.

Vlašťovko, Vlašťovičko, řekl princ,
nezůstaneš se mnou jen ještě jedinou noc ?

Je zima, odvětila Vlašťovka, a brzy začne padat ledový sníh.
V Egyptě horké slunce usedá v korunách vysokých palem a krokodýli
se válí v bahně a lenivě pozorují okolí. Mí druhové si stavějí hnízda
na chrámu v Baalbeku a růžové a bílé holubice je s vrkáním sledují.

Milý princovi, musím tě opustit,
ale nikdy na tebe nezapomenu a příští jaro ti přinesu
dva nádherné drahokamy za ty, které jsi daroval.

S rubínem nebude moc růže v barvě soutěžit
a safír bude modrý jako veliké moře.
Ve čtvrti pod námi, řekl Šťastný princ,

foto: Chudomel & Viktora

stojí malá dívenka a prodává sirky.

Upadly jí do strouhy a jsou zničené. Otec jí bude bít,
nepřinese-li domů peníze, a ona pláče. Nemá botky ani punčochy a

foto: Demartini & Maduničková

je prostovlasá.

Vyškubni mi druhé oko, dej jí ho, a otec ji neuhodí.

Zůstanu tedy s tebou ještě jednu noc,

ale nemohu ti vyškubnout oko.

Vždyť bys byl dočista slepý.

Vlašťovko, Vlašťovičko, pravil princ, učiň, jak ti přikazuji.

A Vlašťovka mu vyškubla druhé oko a slétla s ním dolů.

Proklouzla kolem dívenky a

foto: Šimad V. & Kovářová

upustila jí klenot do dlaně.

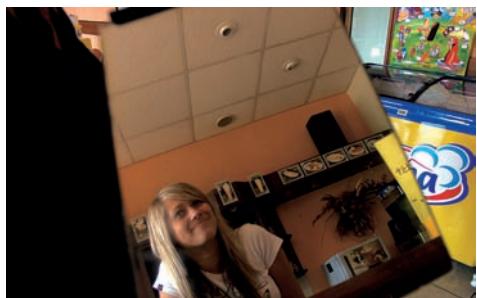

foto: Fára & Novotný

Jaký krásný kousek sklíčka !

vykřikla dívenka a se smíchem utíkala domů.

Pak se Vlašťovka vrátila k princi.

Jsi ted' slepý, a proto s tebou zůstanu navždy.

Ne, Vlašťovičko, řekl smutně princ,

musíš odletět do Egypta.

Zůstanu s tebou navždy,

zopakovala Vlašťovka a usnula princi na střevících.

foto: Čížková & Brozová K.

Celý další den seděla na princově rameni

a vyprávěla příběhy o tom, co viděla v dalekých krajích.
Mluvila o rudých ibisech, stojících v dlouhých řadách
podél břehů Nilu, kteří chytají do zobáků zlaté rybky,
o Sfinx, staré jako lidstvo samo, vševedoucí, žijící v poušti,
o kupcích kráčejících vedle svých velbloudů
a nosících v rukou jantarové korálky, o králi Měsíčních hor,
černém jako eben a uctívajícím obrovský křišťál,
o obřím zeleném hadu, který dřímá ve větvích palmového
stromu a dvacet kněží ho krmí medovými koláči,
o trpaslících, kteří se plaví přes nedozírné jezero
na velkých plochých listech a

foto: Lízler A. & Hanyš

věčně bojují s motýly.

Milá Vlaštovičko, pravil princ,
vyprávíš mi o podivuhodných věcech,
ale ještě podivuhodnější než toto všechno
je lidské utrpení.

foto: Chotovinský & Likárová

Není většího tajemství, než je tajemství bidy.
Obleť město, Vlaštovičko, a pověz, co tam uvidíš.
A Vlaštovka

foto: Brabcová M. & Fařfravá

a spatřila zámožné, jak se veselí v nádherných palácích,
a žebráky schoulené u bran. Vlétla do temných uliček
a spatřila bledé tváře hladovějících dětí,
netečně vyhlížejících na ulici.

foto: Mejsříková & Holásová

Pod mostním obloukem si v náručí leželi dva malí chlapci
a zkoušeli se zahrát.
Máme takový hlad ! volali.
Tady nesmíte ležet, křikl strážník, a oni odešli do deště.

Pak se vrátila a vyprávěla princi o tom, co spatřila.
Jsem pokryt pravým zlatem, řekl princ,

foto: Barešová D. & Šebková

plátek po plátku ho oloupej

a rozdej chudákům; živí se totiž domnívají, že jim zlato přinese štěstí.

Plátek po plátku otrhala Vlaštovka pravé zlato

a Šťastný princ vypadal šedě a hloupe.

Plátek po plátku pravého zlata odnesla chudým, a tvářičky dětí zrůžověly,
děti v ulicích se začaly smát a hrát si.

Už máme chléb ! volaly.

Pak začalo sněžit a po sněhu přišel mráz.

Ulice vypadaly jako ze stříbra, tak byly třpytivé a zářící.

foto: Záhorová A. & Bražová L. & Hilgerová

Dlouhé rampouchy jako křišťálové dýky

visely z domovních okapů, lidé vycházeli ven v kožiších
a chlapci nosili šarlatové čapky a bruslili na ledě.

Vlaštovičce byla čím dál větší zima,

ale prince už by neopustila, tolik ho milovala.

Kradla drobty od pekařových dveří a třepotala křídly,
aby se zahřála. Nakonec však poznala, že zemře.

Zbylo jí právě tolik síly, aby naposledy vylétla princi na rameno.

Sbohem, dobrý princi ! zašeptala,
dovolíš, abych ti políbila ruku ?

Jsem rád, že konečně odlétáš do Egypta, Vlaštovičko,
řekl princ, zůstala jsi příliš dlouho.
Polib mne, ale na rty, neboť tě mám opravdu rád.
Neubírám se do Egypta, řekla Vlaštovka,

foto: Samec & Budová

odcházím do Domu smrti.

Smrt je sestrou spánku, že ?

Políbila Šťastného prince na rty a mrtvá mu padla k nohám.
V ten okamžik se z nitra sochy ozval podivný třesk,
jako by cosi prasklo. To se olověné srdce rozlomilo
na dvě poloviny. Byl totiž skutečně třeskuť mráz.
Příštího dne po ránu kráčel čtvrtí starosta v doprovodu
městských radních. Když míjeli podstavec, vzhlédl k soše:
No tohle ! Jak ošuntěle náš Šťastný princ vypadá ! řekl.
Ano, ano, zajisté, velmi ošuntěle ! volali městští radní,
neboť starostovi nikdy neodporovali, a vyšplhali nahoru,
aby si sochu lépe prohlédli.
Rubín mu vypadl z meče,

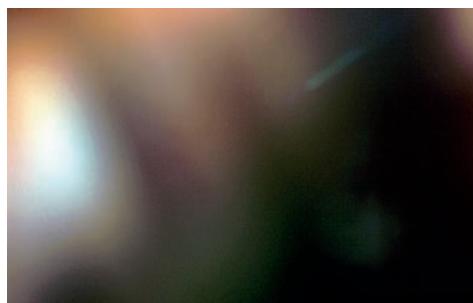

foto: Pallevic & Slavík

oči jsou pryč,

a ani zlatý už není, pravil starosta,
je vlastně jen o málo lepší než žebrák !
Jen o málo, přitakali radní.

A u nohou má mrtvého ptáka ! pokračoval starosta,
musíme vydat vyhlášku
o zákazu umírání ptáků na tomto místě.

foto: Weinrichová & Dostálková & Fárová

Městský sekretář si to poznamenal.
Sochu Šťastného prince sňali.
Protože již není krásný, není ani užitečný,

foto: Kulic & Fibiger

pravil Profesor Umění z univerzity.
Pak sochu roztařili ve vysoké peci
a starosta svolal městské zastupitelstvo, aby se usneslo,
jak železo dále využít.
Musíme postavit jinou sochu, to je jisté, pravil.
A bude to socha má.
Ne, má, pravil každý z městských radních a začali se
hádat. Když jsem o nich naposledy slyšel, ještě se hádal.
Jaká podivná věc ! pravil hlavní mistr ve slévárně,
tohle rozložené srdce se v peci nedá roztařit.
Musíme ho vyhodit.

foto: Hirsová & Šúchová A.M.

**A vyhodili ho na hromadu smetí,
kde ležela i mrtvá Vlaštovka.
Přineste mi dvě nejvzácnější věci z města,
poručil Bůh andělům,
a oni mu přinesli olověné srdce a mrtvého ptáka.**

foto: Jomník & Kerlická

**Správně jste volili, pravil Bůh,
protože tenhle ptáček
bude navždy zpívat v zahradě mého Ráje
a ve zlatém městě mne bude chválit**

foto: Kyrych & Lukáš

srdce Šťastného prince.

bez pomoci bychom neletěli ...

Tereza Zítková; Polas/Karel Holubička; Dan Bárta; Robert Lízler; Bert Neven;
Datart/Pavel Sláma; Universal/Martin Červinka; Sony/Zbyněk Knobloch,
Ivan Prokop, Petr Čáp; Nike/David Císař;
Schöller/Andrea Zíková, Denisa Fardová, STT s.r.o. HK ;
Edita Kamenská; Megasekáč/Petr Jachnin; Recesní pivovárek "U Antěnéáka";
Paseka/Anna Horáčková; Mafa/ Lubor Mařá; LCC Radotíň/Jan Barák; Kodak-Foko/
Martin Parduba, Isan Novotný;
Rock Pop/Pavel Schuster;
Report/Jarda Hudec, Jana Bláhová;
Expresradio/Roman Ondráček, Miloš Pokorný;
Verbascum/Richard Němec; Voodooodoo factory/
Bára & Čivták; Archys/Iveta a Milan Sychroví;
Warner Music/ Kateřina Konrádová, Jana Píknová;
Václava Zemanová; Warner Bros./Pavla Hovorková, Milan Stopa; T.H.A/Ondřej Trojan,
Marcela Vránová, Daria Špačková; Coca Cola/Zdeněk Vilímek,
Lenka Šubrtová; Elle/David Švanda, Lenka Benešová,
Jan Rudovský, Lubomíra Doubková; Premiere/Lada Hesová;
Petr Luppen Veselý; Karlovarské minerální vody/Jindra Kameníková,
Martin Troup; Filter/Radek Bureš; Redbull/Michal Brabec, Marek Teyssler; Luckyman Films
/David Ondříček, Martina; DolceVita; Bazaar/Marek Jaroš; Pavexim/Václav Páv;
Franta Volf; Jiří Černík; Wrigley/Milan Janda, Kristýna Smítková;
Petr Čtvrtníček; Pavel Dautovský; Supraphon/Jana Gonda;
Vláďa Barák; Český rozhlas/Petra Sklenářová, Zuzana Folhárová;
Novák; tiskárna Hugo/ Lubor Land; Mirek Lauschmann;
Čábá; ing. Libor Králík; Karel Kerlický; Švarcoví;
Tomáš Vorel; Eva Holubová; Jirka Korn;
Jarda Dušek; Roman Vávra; Štěpán Kubíšta;
Jirka Strach; Ivan Trojan; Honza Hřebejk;
Matěj Ruppert ; Tereza Černochová;
Mikuláš Lubomírský; Martin Švarc;
Michal Šnajdr; Honza Pabu Buriánek;
Tereza Klimovičová; Choto;
Kryštof Michal; Klára Michalová;
Líza; Pepa Kubeš; Roman Holý;
Bendy, Marie Čtveráčková;
Marie Hladíková; Eva Kerlická;
Marek Široký; Martina Hrušková;
Daniela Líkařová; Adéla Vomáčková;
Kristián Šebelka; Tereza Klimovičová;
Tomáš Jamník; Klára Budová; Sucháč;
Sam; Ondřej Hlas; Martina Knoblochová;
Alice Vránová; Jana Perníková; Eva Sterecová; Veronika Boulterová;
Wohnout; Indy & Witch; November 2nd; Kamil Střížhavka;
Ivan Hlas; Šváb; Mlynáři; Hanele; Ywána; Tomáš Chmelíček;
Karel Holas; Franta Černý; Adam Koller; Anna Švejdová; Olda Krečoves;
básník Venca Komárek;
Prince; všichni vedoucí a děti; peace & love

© 2007 Taita Publishers, M.I.B.Production

